

Nr 524.

Av herr **Herou m. fl.**, om avslag å *Kungl. Maj:ts proposition, nr 247, angående vissa åtgärder till spannmålsodlingens stödjande.*

I propositionen nr 247 föreslår regeringen åtgärder till spannmålsodlingens stödjande. Mot förslaget om inmalning av inom landet odlad spannmål kunna knappast några berättigade erinringar göras. Vad däremot av staten garanterat pris beträffar, så är det ett system, som har tullsystemets alla olägenheter och dessutom andra sådana som tullsystemet saknar; främst det, att staten förbinder sig att till överpris betala det överskott av spannmål, som kan komma att uppstå.

Samma skäl, som tidigare gjort att en vänstergrupp i riksdagen opponerat sig mot protektionistiska stödåtgärder, äga fortfarande sitt fulla berättigande. En av frisinnade riksdagsgruppens ledande personer utvecklade det starkaste av dessa skäl 1930 i yttrandet:

»Det är icke riktigt, att hundratusentals jordbrukare skola få ökade bördor för att man skall förbättra inkomsterna för en annan grupp.»

Nuvarande statsrådet Sköld anförde, 1931 års riksdagsdebatt, om det system, han nu föreslår riksdagen att förlänga:

»Det är icke så, att det här gäller det svenska jordbrukets väl eller ve; — — — högst 50 procent av Sveriges jordbrukare ha spannmål att sälja;

— — — ju mindre areal, som stode till jordbrukarens förfogande, desto mindre spannmålsförsäljning hade han per arealenhet. — — — spannmålsförsäljningen från jordbruk på mindre än 10 hektar endast har ett netto på tullsatsen av 1 krona 14 öre per hektar, under det att den, som har mer än 100 hektar, får 8 kronor per hektar.

Det är väsentligen de större jordbrukarnas intresse, och det går icke an att påstå, att detta är ett livsintresse för hela svenska jordbruket. — — — såsom vidunderligt betecknade förslag. — — — Jag har tillåtit mig att beteckna detta förslag på det sättet, att det innebär, att man gör skada av okynne. — — — Ingen kan begära, att jag skall vara skyldig rösta för det föreliggande förslaget, därför att jag icke själv haft makt att lägga fram ett förslag enligt min linje, då de svenska statsmakterna vägrat följa de önskemål, som från min sida har uttalats.»

Nu har statsrådet »makt» att framlägga förslag enligt »sin linje». Men han förelägger ett sådant efter av honom, socialdemokraterna och kommunisterna utdömda linjer.

Då högst 150,000 bruksningsdelar ha spannmål att sälja och 270,000 bruksningsdelar (44,000 under 1 har) måste köpa brödspannmål, varav cirka 190,000 hela behovet och cirka 80,000 en del därav, är det uppenbart, att

storagrarernas fördel av höjda spannmålspriser skapas på det sättet att småbönderna, företrädesvis i Norrland, få ökade utgifter.

Detta är så mycket mera orimligt som småbrukarnas inkomster baseras huvudsakligast på försäljning av animaliska produkter, vars priser äro så låga, att småbrukarna genom konstlad prisfördyring av de nödenhetsvaror de måste köpa, kommer i en ännu mera ogynnsam ställning än eljest.

Främst på grund av nu anförda synpunkter hemställa vi,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 247.

Stockholm den 6 maj 1933.

Viktor Herou.

K. Kilbom.

Edoff Andersson.

Nils Flyg.

Aug. Spångberg.
